

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **R. H.**
zastoupeného JUDr. Tomášem Chovancem, advokátem sídlem 702
00 Ostrava, Dlouhá 3355/6

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlím 702 18 Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 1. 2019 č. j. MSK 154413/2018, o
přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu

Shodu s prvopisem potvrzuje

města Frýdku – Místku ze dne 27. 9. 2018 č. j. MMFM 142336/2018 o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu) a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno. Žalobce uvedl, že hlavní důvod nezákonnosti napadeného rozhodnutí spatřuje v té skutečnosti, že správní orgán nezohlednil jeho argumentaci o zániku odpovědnosti za přestupek, o kterém bylo ve správním řízení rozhodováno. Odkázal na ust. § 112 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., dále na § 29 písm. a) a § 30 téhož zákona s tím, že za zásadní pak považuje ust. § 32 odst. 2, podle něhož promlčecí doba se přerušuje vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným. Přerušením promlčecí doby počíná běžet promlčecí doba nová. Jinými slovy, pokud mezi dvěma rozhodnutími, kterými byl obviněný uznán vinným, uplyne doba delší než 1 rok, dochází k promlčení přestupku a v jeho důsledku k zániku odpovědnosti za přestupek. Namítal, že v daném řízení bylo správním orgánem v prvním stupni vydáno dne 8. 3. 2017 rozhodnutí, kterým byl uznán vinným. Následně (poté, kdy bylo toto rozhodnutí v rámci odvolacího řízení zrušeno) až dne 21. 3. 2018 bylo vydáno další rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kterým byl opět uznán vinným. Z uvedeného je zřejmé, že mezi těmito rozhodnutími uplynula doba delší než 1 rok. Žalovaný v napadeném rozhodnutí učinil závěr, že nedošlo k promlčení přestupku, jelikož mezi vydáním dvou rozhodnutí neuplynula zákonná lhůta 1 roku. Svůj závěr opřel o výklad ust. § 71 ve spojení s § 19 správního řádu. Jelikož bylo dne 8. 3. 2017 rozhodnutí chybou správního orgánu doručováno nesprávné osobě, nedošlo ke skončení procesu vydání rozhodnutí. Dle názoru žalovaného k vydání rozhodnutí došlo až dne 10. 4. 2017, kdy bylo odesláno rozhodnutí s již vyznačenou doložkou právní moci do rukou žalobce. S těmito závěry se však neztotožňuje. Namítal, že v ust. § 19 správního řádu se nehovoří o doručování účastníku řízení. Je zde upraven pouze způsob doručování a je zde zmiňován „adresát“. Z uvedeného tak nelze dovozovat, že „předání k doručení“ se vztahuje pouze k osobě účastníka řízení, případně jeho zmocněnce. Má za to, že zásadní je v daném případě vůle správního orgánu odeslat adresátovi příslušné rozhodnutí a faktické předání k přepravě. Tímto okamžikem je správní orgán rozhodnutím vázán a není oprávněn jej svévolně měnit. Došlo tedy k vydání rozhodnutí ve smyslu § 71 správního řádu.

2. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby a uvedl, že shodnou námitku žalobce uplatnil již v odvolání, s níž se v napadeném rozhodnutí vypořádal. Žalovaný tedy zcela odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Dále dodal, že v obou rozsudcích Nejvyššího správního soudu, které jsou v žalobě citovány, se soud zabýval otázkou, jak z hlediska tvrzené nečinnosti správního orgánu posoudit, zda došlo k vydání rozhodnutí – čehož se v daných případech žalobci nečinnostní žalobou domáhali – přičemž dospěl k závěru, že účastník řízení se nemůže domáhat vydání rozhodnutí, jestliže již došlo k vypravení stejnopisu rozhodnutí jinému účastníku řízení. V posuzované věci však jde o odlišnou otázku, nehledě k tomu, že žalobce byl jediným účastníkem správního řízení. Podle žalovaného nelze vypravení rozhodnutí posuzovat odtrženě a bez souvislosti s následným doručením rozhodnutí, a proto nelze za „vypravení rozhodnutí“ považovat takový úkon správního orgánu, který nesměruje k doručení účastníku řízení, resp. té osobě, které má být správně doručováno. Jestliže správní řád za vydání (vypravení) rozhodnutí považuje předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení, pak je zřejmé, že se musí jednat o předání k takovému doručení, které splní svůj účel, jímž je seznámení adresáta rozhodnutí s jeho obsahem. Takový účel nenaplní doručení zásilkou

adresátovi zásilky, který není současně adresátem rozhodnutí; tedy takové „doručení“, které nemá účinky oznámení rozhodnutí. Vydáním (vypravením) rozhodnutí není předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení libovolnému adresátovi zásilky. Promlčecí dobu je nutno považovat za přerušenou nikoli dnem 8. 3. 2017, kdy bylo rozhodnutí vypraveno na adresu zmocněnce žalobce, jehož zmocnění se nevztahovalo na doručování písemnosti, ale až dnem 10. 4. 2017, kdy bylo rozhodnutí vypraveno na adresu žalobce. Promlčecí doba tudíž dosud neuběhla a odpovědnost za přestupek žalobce nezanikla.

3. U jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích k věci.
4. Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Ze správního spisu soud zjistil následující pro věc významné skutečnosti. V průběhu správního řízení byla správnímu orgánu I. stupně doručena plná moc ze dne 18. 1. 2017, jíž žalobce zmocnil Českou vzájemnou pojišťovnu motoristů se sídlem Brno – Zábřovice, Příkop 843/4 k zastupování v předmětném správním řízení, přičemž plná moc byla udělena pro veškeré úkony spojené s uvedeným správním řízením vyjma doručování písemností. Řízení ve věci přestupku bylo zahájeno oznámením ze dne 1. 11. 2016, doručeným žalobci do vlastních rukou 16. 1. 2017. 8. 3. 2017 bylo správním orgánem I. stupně vydáno rozhodnutí č. j. MMFM 32293/2017, jímž byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, jehož se měl dopustit tím, že dne 1. 11. 2016 v 20:33 hodin na silnici č. I/48 mimo obec Hukvaldy – Rychaltice, ve směru na Frýdek – Místek, řídil motorové vozidlo Škoda, RZ X a překročil nejvyšší dovolenou rychlost minimálně o 50 km/h, kdy Policií ČR byla zjištěna nejnižší prokazatelná rychlost vozidla 140 km/h. Uvedené rozhodnutí bylo správním orgánem I. stupně vypraveno 8. 3. 2017, přičemž v rozporu s plnou mocí bylo doručováno nikoli žalobci, nýbrž jeho zmocněnci České vzájemné pojišťovně motoristů, družstvo. Ze správního spisu se dále podává, že 10. 4. 2017 Magistrát města Frýdku – Místku vypravil zásilku adresovanou přímo žalobci s přípisem, že mu na vědomí zasílá pravomocné rozhodnutí č. j. MMFM 32293/2017. Uvedená zásilka spolu s označeným rozhodnutím byla žalobci doručena do vlastních rukou 18. 4. 2017. Následně 19. 4. 2017 bylo Magistrátu města Frýdku – Místku doručeno odvolání žalobce proti rozhodnutí tohoto správního orgánu ze dne 8. 3. 2017 č. j. MMFM 32293/2017. O odvolání žalovaný rozhodl rozhodnutím ze dne 5. 1. 2018 č. j. MSK 63931/2017, a to tak, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil a věc mu vrátil k novému projednání. Ze správního spisu dále plyne, že další rozhodnutí ve věci vydal správní orgán I. stupně 21. 3. 2018 č. j. MMFM 42223/2018, které bylo k odvolání žalobce zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 26. 7. 2018 č. j. MSK 54168/2018 a věc byla vrácena správnímu orgánu I. stupně k novému projednání. Další rozhodnutí ve věci přestupku Magistrát města Frýdku – Místku vydal 27. 9. 2018 č. j. MMFM 142336/2018, jímž žalobce uznal vinným shora specifikovaným přestupkem. Proti němu žalobce podal odvolání, které bylo žalobou napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 14. 1. 2019 č. j. MSK 154413/2018 zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.

6. Podle ust. § 71 odst. 2 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, vydáním rozhodnutí se rozumí předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení podle § 19, popř. jiný úkon k jeho doručení, provádí-li je správní orgán sám; na písemnosti nebo poštovní zásilce se tato skutečnost vyznačí slovy: „Vypraveno dne:“.
7. Podle ust. § 33 odst. 2 správního řádu, zmocnění může být uděleno a) k určitému úkonu, skupině úkonů nebo pro určitou část řízení, b) pro celé řízení, c) pro neurčitý počet řízení s určitým předmětem, která budou zahájena v určené době nebo bez omezení v budoucnu; podpis na plné moci musí být v tomto případě vždy úředně ověřen a plná moc musí být do zahájení řízení uložena u věcně příslušného správního orgánu, popř. udělena do protokolu, nebo d) v jiném rozsahu na základě zvláštního zákona.
8. Krajský soud předně ve shodě se správním orgánem činí závěr, že plná moc ze dne 18. 1. 2017 opravňovala Českou vzájemnou pojišťovnu motoristů, družstvo k zastupování žalobce při všech úkonech v průběhu předmětného správního řízení, vyjma doručování písemností. Soud souhlasí s žalovaným, že k datu 8. 3. 2017 nebyla Česká vzájemná pojišťovna motoristů, družstvo, zmocněna k tomu, aby jí byly doručovány písemnosti. Odeslání rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 8. 3. 2017 č. j. MMFM 32293/2017 České vzájemné pojišťovně motoristů, družstvu, tedy nesprávné osobě, znamená, že rozhodnutí nebylo předáno k doručení dle § 19 správního řádu, neboť nebylo doručováno účastníku řízení – žalobci. Pouze žalobce měl být tím správným adresátem zásilky ve smyslu § 19 správního řádu. Ve shodě s žalovaným také soud zastává názor, že vydání rozhodnutí je nutno spojovat ve smyslu § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu s jeho předáním k přepravě správné osobě (správnému adresátu), v daném případě žalobci jakožto účastníku řízení, nikoli libovolnému adresátovi zásilky, neboť takovýto postup by byl v rozporu s materiálním pojetím samotného doručení, jímž je seznámení se účastníka řízení s doručovanou písemností.
9. Krajský soud proto ve shodě s žalovaným považuje za vydání rozhodnutí ze dne 8. 3. 2017 č. j. MMFM 32293/2017, jeho vypravení – předání k doručení žalobci dne 10. 4. 2017.
10. S ohledem na shora uvedené závěry soud považuje promlčecí dobu za přerušenou až dnem 10. 4. 2017, kdy bylo rozhodnutí vypraveno žalobci. Z ust. § 32 odst. 2 písm. b) z. č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich plyne, že promlčecí doba se přerušuje vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným. Za situace, kdy v pořadí druhé rozhodnutí o vině, tj. rozhodnutí Magistrátu města Frýdku – Místku ze dne 21. 3. 2018 bylo vypraveno, tedy vydáno 21. 3. 2018, nedošlo k promlčení roční doby, neboť mezi vydanými rozhodnutími o vině neuplynul více než 1 rok. Odpovědnost za přestupek nezanikla. Neuplynuly ani 3 roky od spáchání skutku a nedošlo k promlčení ani podle § 32 odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb., podle něhož byla-li promlčecí doba přerušena, odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 3 roky od jeho spáchání.
11. S ohledem na shora uvedené závěry krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
12. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný se náhrady nákladů řízení výslovně vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 12.12.2019

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně